

Гуманітарні умови діяльності

Зацікавлені сторони в умовах надзвичайних ситуацій

Важливо, щоб працівники сфери гуманітарної логістики повністю розуміли середовище, в якому вони працюють, і відповідні ролі різних гуманітарних учасників, з якими вони можуть взаємодіяти. Нижче перераховані основні органи, які зазвичай задіяні в будь-якій надзвичайній ситуації, де розгортається діяльність гуманітарних організацій:

- Міжвідомчий постійний комітет (МПК)
- Оперативні агентства ООН
- Координаційні механізми ООН
- Національні органи державної влади
- Рух Червоного Хреста і Червоного Півмісяця
- Неурядові організації (НУО)
- Департамент операцій з підтримання миру (ДОПМ)
- Донорські організації

Міжвідомчий постійний комітет

[Міжвідомчий постійний комітет](#) (МПК) є унікальним форумом для координації, розробки політики та прийняття рішень за участю установ ООН та інших організацій. МПК є основним глобальним механізмом міжвідомчої координації гуманітарної допомоги. Під керівництвом Координатора надзвичайної допомоги, який призначається Генеральним секретарем ООН, МПК розробляє гуманітарну політику, узгоджує чіткий розподіл відповідальності за різні аспекти гуманітарної допомоги, виявляє та усуває прогалини у реагуванні та виступає за ефективне застосування гуманітарних принципів.

До складу форуму МПК входять керівники (або призначені представники) оперативних установ ООН (тобто ФАО, УКГП, ПРООН, ЮНФПА, ООН-Хабітат, УВКБ ООН, ЮНІСЕФ, ВПП та ВООЗ) та інших гуманітарних організацій, таких як МКЧХ, МРДУ, МФЧХ, ІнтерАкція, МОМ, УВКПЛ, РГ з прав людини ВПО, Керівного комітету гуманітарної відповіді та Світового банку. З моменту заснування МПК у 1991 році кількість організацій-учасниць збільшилася. На глобальному рівні МПК проводить офіційні засідання двічі на рік і обговорює питання, які доводяться до його відома Координатором з надзвичайної допомоги та Робочою групою МПК. [З Технічним завданням МПК](#) можна ознайомитися тут.

Оперативні агентства ООН

Система Організації Об'єднаних Націй складається з низки програм, фондів та спеціалізованих установ, кожна з яких має свій специфічний мандат та набір експертних знань, які відповідають за проведення заходів з надання допомоги та відновлення. Їх широка діяльність включає визначення гуманітарних потреб за допомогою різних оцінок, а також розробку та реалізацію програм допомоги для надання допомоги та підтримки постраждалому населенню. Загальну структуру цих підрозділів можна знайти в [документі Організаційна структура Організації Об'єднаних Націй](#).

Крім того, для більш детальної інформації, наведені нижче посилання ведуть на їх основні онлайн-платформи:

- [ФАО](#) - Продовольча та сільськогосподарська організація ООН
- [UNHABITAT](#) - Програма ООН з населених пунктів
- [ЮНІСЕФ](#) - Дитячий фонд ООН
- [ВООЗ](#) - Всесвітня організація охорони здоров'я
- [СБ](#) - Світовий банк
- [ЮНФПА](#) - Організація Об'єднаних Націй у галузі народонаселення
- [ЮНІСЕФ](#) - Дитячий фонд ООН
- [ПРООН](#) - Програма розвитку ООН

- [ВПП](#) - Всесвітня продовольча програма

Управління ООН з координації гуманітарних питань

[Управління з координації гуманітарних питань \(УКГП\)](#) є підрозділом Секретаріату Організації Об'єднаних Націй, що відповідає за об'єднання зусиль гуманітарних організацій для забезпечення узгодженого та скоординованого реагування на надзвичайні ситуації. УКГП також працює над визначенням меж, у яких кожен суб'єкт може ефективно сприяти загальним зусиллям з реагування.

Місія УКГП полягає в мобілізації та координації ефективних і сталих гуманітарних дій у партнерстві з національними та міжнародними суб'єктами з метою:

1. Полегшити людські страждання під час криз.
2. Відстоювати права людей, що опинилися в скруті.
3. Сприяння готовності та профілактиці.
4. Сприяти сталим рішенням.

Представники та координатори ООН

Спеціальний представник Генерального секретаря

Спеціальний представник Генерального секретаря (СПГС) призначається Генеральним секретарем Організації Об'єднаних Націй, щоб діяти від його імені в «складних або виняткових за масштабами» надзвичайних ситуаціях. На практиці призначення СПГС зазвичай відбувається у надзвичайних ситуаціях, що вимагають участі ООН у важливих політичних переговорах та/або під час розгортання миротворчих сил ООН.

Коли призначається СПГС, визнається, що він/вона має загальні повноваження щодо операцій Організації Об'єднаних Націй у визначеній країні. Якщо СПГС очолює миротворчу операцію, він звітує перед Генеральним секретарем через заступника Генерального секретаря (ЗГС) з питань миротворчих операцій або, якщо очолює політичну місію, через ЗГС з політичних питань.

СПГС також залучається, коли пропонується створення інтегрованої місії для планування, розробки та впровадження комплексних операцій ООН у постконфліктних ситуаціях, а також для забезпечення зв'язку між різними аспектами операцій з підтримки миру. Об'єднана місія закріплює спільне бачення всіх суб'єктів ООН, що є стратегічною метою, на досягненні якої буде зосереджена їхня колективна робота в країні. Після створення об'єднаної місії відповідно до конкретної резолюції Ради Безпеки, СПГС очолює процес планування у тісній співпраці з Цільовою групою з питань об'єднаної місії (ЦГОМ).

Координатор надзвичайної допомоги

Координатор надзвичайної допомоги (КНД) є заступником Генерального секретаря ООН з гуманітарних питань та головою УКГП. КНД відповідає за нагляд за всіма надзвичайними ситуаціями, що потребують гуманітарної допомоги ООН, і очолює МПК, діючи, таким чином, як центральний координаційний центр для урядових, міжурядових і неурядових заходів з надання допомоги. Головні агентства Глобального кластера підзвітні КНД у забезпеченні кращої координації та ефективного гуманітарного реагування через діяльність кластера.

Гуманітарний координатор

У разі виникнення комплексної надзвичайної ситуації, КНД від імені Генерального секретаря та після консультацій з МПК призначає Гуманітарного координатора (ГК). ГК виступає як представник Координаційного центру з надзвичайних ситуацій (і, відповідно, УКГП) у відповідній країні/регіоні. Гуманітарний координатор відповідає за координацію діяльності Гуманітарної команди країни та забезпечує зв'язок між нею та Координатором з питань надзвичайної допомоги (КНД). Головні агентства Кластера в країні підзвітні ГК за виконання своїх обов'язків у Кластері.

Гуманітарна команда країни

У квітні 2006 року Керівники МПК (*тобто* керівники агентств-учасників МПК) схвалили [План дій](#) щодо «Зміцнення системи координації гуманітарної допомоги», в якому зазначено, *що, серед іншого*, всі ГК повинні мати «широкі за складом команди країн, підготовлені та створені до листопада 2006 року.»

Широкопрофільні команди, створені в межах Гуманітарної команди країни (ГКК), мають на меті покращити гуманітарну координацію та формування політики, а також забезпечити позитивне та ефективне партнерство між усіма гуманітарними суб'єктами. Під головуванням ГК, ГКК складається з агентств ООН, партнерських НУО та Руху Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, що діють у даній країні. Нечлени можуть бути запрошені на її форуми на спеціальній основі з метою надання допомоги в обговоренні та/або вжиття заходів з конкретних гуманітарних питань.

Координатор-резидент

Координатор-резидент Організації Об'єднаних Націй (КР) - це призначений представник Генерального секретаря ООН. Вони очолюють ГКК і звітують перед Генеральним секретарем ООН через Голову Групи ООН з питань розвитку. Технічне завдання КР можна знайти [тут](#). Як правило, Постійний представник ПРООН виконує функції КР. Завдяки такій координації досягається найбільш ефективне використання ресурсів ООН та іншої міжнародної допомоги. Крім того, у випадку гуманітарного реагування, де не створено посаду ГК, КР підзвітний Координатору з питань надзвичайної допомоги (КНД). Це стосується стратегічної та оперативної координації зусиль з реагування членів команди країни, національних і міжнародних гуманітарних організацій на підтримку національних зусиль. Якщо цього вимагає ситуація, КНД може вирішити призначити КР в якості ГК, після консультацій з МПК. Керівники кластерів на рівні країни підзвітні КР за відсутності ГК.

Країнова команда ООН

Структура країнової команди Організації Об'єднаних Націй (КК ООН) охоплює всі підрозділи системи ООН, які здійснюють оперативну діяльність у сфері розвитку, надзвичайних ситуацій, відновлення та перехідного періоду в конкретній країні. Вона забезпечує міжвідомчу координацію та структурований процес прийняття рішень для агентств, присутніх у країні. КК ООН має на меті, щоб окремі агентства спільно планували та працювали в системі КР, щоб забезпечити досягнення відчутних результатів на підтримку порядку денного розвитку, підготовленого урядом.

Членство, ролі та обов'язки КК ООН також мають бути чітко визначені в межах кожної КК ООН. Це передбачає підзвітність один перед одним та перед КР, відповідальність за елементи робочого плану КР/КК ООН, особливо в частині нагляду за діяльністю допоміжних груп, мобілізацію ресурсів для планів Рамкової програми допомоги з розвитку ООН та КК ООН, а також участь у проведенні взаємних оцінок.

Національні органи державної влади

У [Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 46/182](#) зазначено, що "[...] кожна держава зобов'язана в першу чергу піклуватися про жертв стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій, що відбуваються на її території [...]" і що "[...] постраждала держава відіграє головну роль в ініціюванні, організації, координації та здійсненні гуманітарної допомоги на своїй території".

Тому ООН закликає уряди "[...] призначити єдине національне агентство або організацію для проведення та координації заходів з надання надзвичайної допомоги". Створення такого урядового органу для координації внутрішньої діяльності з надання допомоги підтримує центральну роль і відповідальність уряду постраждалої країни в операціях з ліквідації наслідків стихійних лих. Там, де це можливо, зовнішні координаційні механізми - такі як кластери - повинні систематично залучати відповідні державні органи.

У випадку техногенних криз координація діяльності з надання допомоги та структури підзвітності узгоджуються між урядом та ГК.

Рух Червоного Хреста і Червоного Півмісяця

Рух Червоного Хреста і Червоного Півмісяця є найбільшою гуманітарною мережею у світі і бере участь у всіх аспектах надання допомоги. Тому він, ймовірно, буде невід'ємною частиною в надзвичайній ситуації і може відігравати важливу роль у координації гуманітарної допомоги в комплексних надзвичайних ситуаціях. Рух Червоного Хреста та Червоного Півмісяця складається з трьох складових:

- Місія Міжнародного Комітету Червоного Хреста (МКЧХ) - захищати життя і гідність жертв збройних конфліктів та інших ситуацій насильства і надавати їм допомогу. Він спрямовує та координує міжнародну діяльність Руху з надання допомоги під час збройних конфліктів. Заснований у 1863 році, він стоїть біля витоків Руху. МКЧХ відіграє активну роль у найскладніших надзвичайних ситуаціях.
- Міжнародна Федерація Товариств Червоного Хреста і Червоного Півмісяця (МФЧХ) є об'єднанням національних товариств по всьому світу. Вона має на меті надихати, заохочувати, сприяти та просувати всі форми гуманітарної діяльності своїх членів з метою запобігання та полегшення людських страждань. Коли трапляються стихійні лиха, МФЧХ допомагає національним товариствам оцінити потреби, мобілізувати ресурси та організувати заходи з надання допомоги. Делегати МФЧХ часто призначаються для надання безпосередньої допомоги національним товариствам. Персонал з інших національних товариств також може бути запрошений і призначений під егідою МФЧХ.
- Національні товариства Червоного Хреста і Червоного Півмісяця діють як допоміжні органи державної влади та служби. Зазвичай вони зосереджуються на діяльності, пов'язаній з громадським здоров'ям, зокрема на наданні першої допомоги та первинної медико-санітарної допомоги, а також на наданні допомоги у надзвичайних ситуаціях. Багато національних товариств також зберігають запаси гуманітарної допомоги. Зазвичай вони отримують кошти від своїх членів, від місцевої діяльності зі збору коштів, а також у багатьох випадках від відповідного уряду.

Неурядові організації

Неурядові організації (НУО) можна розділити на дві основні категорії: міжнародні НУО, що працюють за кордоном, та місцеві НУО, що працюють у своєму національному просторі. Спільнота НУО відіграє все більш важливу роль у гуманітарному реагуванні і за останні десятиліття значно зросла в кількості, щоб охопити весь спектр діяльності з надання гуманітарної допомоги.

До, під час і після настання кризи неурядові організації часто присутні в зоні надзвичайної ситуації. Тому вони мають практичний досвід та інформацію, яка може мати вирішальне значення при проведенні масштабних операцій з надання допомоги. НУО, як правило, спеціалізуються в одній або двох сферах та/або спрямовують свої зусилля на конкретну групу населення, що потребує допомоги. Зазвичай вони пропонують кваліфікований персонал, можливості швидкого розгортання, оперативну гнучкість та ресурси, які в іншому випадку можуть бути недоступними в надзвичайній ситуації.

Місцеві НУО є особливо важливими, оскільки вони відомі на місцевому рівні, а їхній персонал знайомий з ситуацією, місцевістю, культурою, різними громадами, тощо. У багатьох випадках вони працюють разом з іншими міжнародними неурядовими організаціями та агентствами ООН. Департамент ООН з економічних і соціальних питань веде список [НУО, що мають консультативний статус при ООН](#).

Збройні сили в гуманітарному реагуванні

Департамент операцій з підтримання миру

Департамент [операцій з підтримання миру \(ДОПМ\)](#) - це орган ООН, уповноважений Радою Безпеки проводити миротворчі операції в конкретних районах нещодавніх або потенційних конфліктів. Для керівництва кожною миротворчою операцією зазвичай призначається спеціальний представник Генерального секретаря (СПГС). Підзвітний штаб-квартирі ДОПМ у Нью-Йорку, СПГС здійснює керівництво всіма структурами ООН у зоні надзвичайної ситуації. Офіс СПГС складається з двох основних компонентів: цивільної структури, очолюваної головним адміністративним офіцером (ГАО), та військової структури, очолюваної старшим військовим офіцером (SMO).

Персонал ДОПМ, розгорнутий у районі надзвичайної ситуації, може, наприклад, включати військові компоненти, які виконують функції безпеки або спостереження, елементи цивільної поліції, групи з розмінування, а також фахівців з політичних питань та прав людини.

Недавні миротворчі мандати також включали такі завдання, як «координація з гуманітарними організаціями» або «підтримка гуманітарної діяльності». Управління персоналом, матеріальними та фінансовими активами цих операцій здійснюється цивільною адміністрацією, яку очолює ГАО.

Цивільно-військова координація

Цивільно-військова координація (CMCoord) - це важливий діалог та взаємодія між цивільними та військовими суб'єктами під час гуманітарних надзвичайних ситуацій, необхідний для захисту та просування гуманітарних принципів, уникнення конкуренції, мінімізації неузгодженостей та, за необхідності, досягнення спільних цілей. Основні стратегії різняться від співіснування до співпраці. Координація - це спільна відповідальність, якій сприяють зв'язок та спільне навчання.

CMCoord - це структура, яка сприяє широкому розумінню гуманітарної діяльності та орієнтує політичних і військових суб'єктів на те, як найкраще підтримувати цю діяльність. Вона допомагає розробляти рекомендації з урахуванням конкретних умов на основі міжнародно узгоджених керівних принципів, створює структури гуманітарної цивільно-військової координації та забезпечує підготовку офіцерів і координаторів CMCoord для забезпечення ефективної координації. Офіцер CMCoord може також виконувати допоміжні функції з питань гуманітарного доступу, захисту та безпеки, а також сприяти цим напрямкам роботи за необхідності. Це стосується складних надзвичайних ситуацій та стихійних лих.

CMCoord - це офіційний термін, який використовується ООН для опису процесу взаємодії між цивільними та військовими суб'єктами в кризовій зоні, однак військове керівництво може також призначати свій власний персонал для зв'язку з гуманітарною спільнотою. Загальним військовим терміном для зв'язку між гуманітарними та військовими органами є цивільно-військова координація (CIMIC), однак військові органи влади або формування можуть використовувати іншу термінологію.

Гуманітарне фінансування

Гуманітарні організації фінансуються за рахунок внесків приватних осіб, корпорацій, урядів та інших організацій. Кожна гуманітарна організація зазвичай має власний механізм мобілізації ресурсів, що складається з двосторонніх або багатосторонніх внесків, наданих донорами. Окрім традиційних донорів, таких як уряди та міжурядові організації, важливу роль у підтримці операцій з надання допомоги відіграють приватні донори.

Донорські організації

Донорські організації можуть бути присутніми в кризовій зоні і навіть брати активну участь у заходах з ліквідації наслідків стихійних лих ще до того, як станеться велика надзвичайна ситуація. Деякі з цих донорських організацій, особливо урядові, розробили концепції швидкого втручання у випадку настання катастроф і будуть розгортати спеціалізовані команди. Кожен уряд-донор, як правило, має спеціалізовані підрозділи для надання коштів і підтримки зв'язку з різними гуманітарними організаціями. Процеси та вимоги до фінансування регулярно оновлюються і відрізняються в залежності від донора. Організації, які шукають фінансування,

повинні проконсультуватися з відповідним офісом донора для отримання актуальної інформації.

Звернення

На початку надзвичайної ситуації гуманітарні організації об'єднуються, щоб підготувати звернення, яке узагальнює потреби в допомозі та план реагування для різних секторів. Ці звернення є інструментом структурування гуманітарного реагування та мобілізації фінансування.

Термінові звернення

Термінові звернення представляють план раннього стратегічного реагування та конкретні проекти протягом 5-7 днів з моменту виникнення надзвичайної ситуації. Якщо існує значна невизначеність щодо розвитку кризи, у зверненні представлені найбільш ймовірні сценарії та стратегія реагування для кожного з них. Термінові звернення зазвичай переглядаються приблизно через місяць, коли з'являється більше інформації. Вони можуть слугувати основою для подання заявок на фінансування до Центрального фонду реагування на надзвичайні ситуації (ЦФРНС) (серед інших джерел фінансування): КР/ГК вказує, які проекти по зверненням мають бути профінансовані ЦФРНС. За підготовку апеляції відповідає КР/ГК за підтримки УКГП ООН. Організації, яких попросили очолити та координувати реагування в певному секторі або сфері діяльності (напр. головні агенції кластерів або секторів) відіграють провідну роль: працюють з усіма відповідними партнерами над розробкою планів реагування та відбирають проектні пропозиції для включення у звернення. Термінові звернення повинні містити пріоритетні проекти від усіх основних виконавців на місцях, зокрема НУО.

Заклик до спільних дій

Заклик до спільних дій (ЗСД) - це програмний цикл для організацій, що надають допомогу, для планування, координації, фінансування, реалізації та моніторингу їхнього реагування на катастрофи та надзвичайні ситуації в консультаціях з урядами.

ЗСД робить значний внесок у розробку стратегічного підходу до гуманітарної діяльності та сприяє тісній співпраці між урядами приймаючих країн, донорами, агентствами з надання допомоги, зокрема між неурядовими організаціями, Рухом Червоного Хреста та агентствами ООН. Працюючи разом у кризових регіонах світу, вони розробляють Спільний план гуманітарних дій та звернення щодо фінансування.

Спільний план гуманітарних дій

Спільний план гуманітарних дій (СПГД) окреслює гуманітарні дії в певній країні або регіоні. Він забезпечує:

- Аналіз ситуації, в якій проводяться гуманітарні дії.
- Найкращі, найгірші та найімовірніші сценарії.
- Аналіз потреб та визначення пріоритетів.
- Визначення ролей та обов'язків - хто що робить, коли і де.
- Чіткий зв'язок із довгостроковими цілями та завданнями.
- Основа для моніторингу стратегії та її перегляду, якщо це необхідно.

СПГД є основою для розробки Спільного звернення, в якому представлено короткий опис ситуації, планів реагування, потреб у ресурсах та механізмів моніторингу. Якщо ситуація або потреби людей змінюються, будь-яка частина звернення може бути переглянута в будь-який час.

Щоразу, коли виникають кризи чи стихійні лиха, гуманітарні партнери розробляють Термінові звернення, щоб задовольнити найнагальніші потреби людей. Пізніше це може стати Спільним зверненням.

Гуманітарні координатори відповідають за підготовку Спільних звернень, які оприлюднюються в усьому світі Генеральним секретарем ООН перед початком кожного календарного року. Проміжні огляди презентуються донорам у липні кожного року.

Об'єднані фонди

Фонд реагування на надзвичайні ситуації (ФРНС)

Фонд реагування на надзвичайні ситуації (ФРНС) має на меті забезпечити швидке та гнучке фінансування для усунення прогалин у гуманітарних потребах. Зазвичай він створюється для задоволення непередбачуваних потреб, які не включені до ЗСД або подібних координаційних механізмів, але відповідають цілям та визначеним пріоритетам СПГД. Це розширює можливості для місцевих суб'єктів реагувати на потреби в тих сферах, де міжнародні організації стикаються з проблемами доступу через безпекові або політичні обмеження. Порівняно з Центральним фондом реагування на надзвичайні ситуації (ЦФРНС) та Спільним гуманітарним фондом (СГФ), обсяги ФРНС є відносно невеликими. УКГП зазвичай здійснює як фінансове, так і програмне управління ФРНС і забезпечує огляд та відстеження [ТУТ](#).

ФРНСи мають на меті дати можливість НУО (які не мають прямого доступу до ЦФРНС), а також іноді установам ООН, швидко та ефективно реагувати шляхом:

- Надання коштів для покриття початкових витрат
- Надання коштів у випадках швидкої зміни обставин та гуманітарних потреб, коли необхідно заповнити прогалини, а інші донорські механізми недоступні.

Спільні гуманітарні фонди (СГФ)

Спільні гуманітарні фонди (СГФ) - це об'єднані фонди країни, які забезпечують раннє та передбачуване фінансування НУО та установ ООН для реагування на критичні гуманітарні потреби. СГФ дозволяють гуманітарним командам швидко спрямовувати ресурси туди, де вони найбільше потрібні, і фінансувати пріоритетні проєкти, визначені в межах Заклику до спільних дій (ЗСД).

СГФи переважно забезпечують основне фінансування проєктів, включених до ЗСД, і дозволяють гуманітарним організаціям реагувати на затяжні кризи. СГФи також мають резерв на випадок надзвичайних ситуацій, який використовується для нових пріоритетів у кризових ситуаціях. Зазвичай резерв не перевищує 10% від загального обсягу коштів СГФ. СГФ підпорядковуються Гуманітарному координатору (ГК) за підтримки УКГП ООН та ПРООН у питаннях щоденного управління та фінансового адміністрування фонду.

Центральний фонд реагування на надзвичайні ситуації (ЦФРНС)

Центральний фонд реагування на надзвичайні ситуації (ЦФРНС) - це гуманітарний фонд, створений Генеральною Асамблеєю у 2006 році для забезпечення своєчасної та надійної гуманітарної допомоги. Фонд щорічно поповнюється за рахунок внесків урядів та приватного сектору і являє собою резервне фінансування для підтримки гуманітарної діяльності..

ЦФРНС має грантовий фонд у розмірі 450 млн доларів США та кредитний фонд у розмірі 30 млн доларів США. У середньому за рік ЦФРНС виділяє близько 400 млн доларів США 50 різним національним командам. Фінансуються такі сектори, як продовольство, охорона здоров'я, водопостачання, санітарія, житло. Ліміт на одну надзвичайну ситуацію – 30 млн доларів США. Дві третини коштів СФРНС спрямовуються на швидке реагування (у разі раптового виникнення надзвичайної ситуації або значного погіршення існуючої кризи) протягом 72 годин після отримання заявки від координатора-резидента/гуманітарного координатора (РК/ГК).

ЦФРНС доповнює чинні механізми фінансування, зокрема ЗСД, термінові звернення, об'єднані фонди. Гуманітарні агентства ООН та Міжнародна організація з міграції можуть подавати заявки на фінансування ЦФРНС. ВПП, ЮНІСЕФ та УВКБ ООН є трьома найбільшими організаціями, які отримують фінансування з ЦФРНС. Заявки на фінансування ЦФРНС повинні продемонструвати, що запропоновані заходи відповідають критеріям ЦФРНС щодо порятунку життя. РК/ГК подає заявки Координатору надзвичайної допомоги (КНД) та секретаріату ЦФРНС на основі процесу визначення пріоритетів, що відбувається всередині країни. Резолюція Генеральної Асамблеї, яка створила ЦФРНС, не дозволяє НУО подавати заявки безпосередньо на фінансування ЦФРНС.

Однак НУО часто отримують фінансування від СЕРФ, коли вони виступають виконавчими партнерами агенцій ООНf. УКГП не може отримувати гранти ЦФРНС, оскільки КНД є розпорядником коштів Фонду.

Більше інформації про ЦФРНС можна знайти [тут](#).